

ligvis foruden de Officerer, der maatte blive tilforordnede. Naar jeg nu har staaet mig til No med Hensyn til denne Undtagelse for Kjøbenhavns Vedkommende ved de i Motiverne udtalte Grunde, da er det skeet, fordi jeg har troet, at ligesom for Diebliffet Udskrivningsøvesen i Kjøbenhavn er en juridisk dannet Mand og en Mand, der er voiet op i disse Forretninger, saaledes vil det ogsaa altid være Tilfældet, at den Minister, som har med Udskrivningsøvesenet at gjøre, til denne Post vanskeligt vil kunne vælge nogen Anden end en juridisk dannet Mand, eller han vil idetmindste føle sig væsentlig kaldet til at sikkre sig en saadan.

Et æret Medlem fra Thyen (H. M. Petersen) gav nogle statistiske Oplysninger om, hvormange der ved Sesssionernes Behandlinger vare erklærede tjenstdygtige og hvormange ikke, men jeg har ikke fuld Tro til, at han har fremsat Oplysningerne ganske saaledes, som de ere givne af Ministeriet. Han tog ogsaa et Forbehold, og jeg angriber ham ikke i fjerneste Maade. Der er et Punkt herved — som jeg imidlertid erkjender, at det ærede Medlem ikke kunde oplyse, thi han har ikke i saa Henseende faaet nogen Meddelelse i Forbindelse med de andre Oplysninger, — som det vilde have været endnu mere oplysende at fremdrage, nemlig Tallet paa dem, der, efter at være erklærede tjensteddygtige paa Sesssionerne og efter at være komne til Afdelingerne, ere blevne sendte hjem igjen. Det er et ikke ringe Antal, og det forekommer mig, at der dertil ligger et Beviis for, at Sesssionerne just ikke have været forlemsfaldige i Vedømmelsen. Især nu, da der er en saa stor Mængde, som skal ind i Cadrene, troer jeg, at det er fuldkommen rigtigt, at man ved Vedømmelsen stiller sine Fordringer strengt, for derigennem at sikkre sig, at der ikke paa Uddannelsen af Folk, som man dog ikke kan bruge, anvendes Penge, og dernæst finder jeg det rigtigt, at man ikke udsætter Noget for at faae sit Helbred ødelagt ved den jo ganske vist ofte yderst anstrængende Tjeneste. — Det samme ærede Medlem gjorde en Bemærkning om, at det burde være tilladt at melde sig paa Sesssionen til Tjeneste, uden at man behøvede nogen Kægetest i saa Henseende. Denne Udtalelse un-

drer mig, thi jeg er overbevist om, at ogsaa det ærede Medlem maa have erfaret, at der er mange unge Mænd, der først paa Sesssionen have faaet at vide, at de lide af en Sygdom af en saadan Beskaffenhed, at deres Liv ikke vil være længe. Det er saaledes navnlig ikke sjældent Tilfældet, at de først paa Sesssionen faae at vide, at de lide af en Hjertesygdom eller Brystsygdom. Naar det ærede Medlem dernæst sagde, at det forekom ham, at Sesssionen havde været strengere nu end tidligere, saa har dette sin ganske naturlige Grund i, at Reglerne for Vedømmelsen, navnlig af dem, der sandsynligvis ere brystsvage, og af dem, der ere kortsynede, ved en kongelig Resolution, indeholdende Forandringer i Vedømmelsen af Tjensteddygtigheden, ere blevne noget strengere af de Hensyn, som jeg før fremhævede. — Naar det ærede Medlem fra Bornholm (Jalleesen) som en Grund til at henlægge Udskrivningsøvesenet under Krigsministeren fremhævede, at det da vilde gaae med langt større Fart, saa maa jeg dertil føle, at for at gjøre Ordningen fuldstændig maatte man da ogsaa have Udskrivningsøvesenet militært organiseret; thi skal den ærede Krigsminister bruge de samme Ved, som Justitsministeren nu bruger, saa føler jeg mig overbevist om, at Justitsministeren skal kunne faae Forretningerne besørget ligesaa godt og med ligesaa megen Røghed. Jeg troer i det Hele taget ikke, at der er nogen Grund til at kaste nogen Skygge paa de Vedkommende, hvilket, derom er jeg overbevist, da heller ikke har været det ærede Medlems Mening. — Det ærede 3die Medlem for Kjøbenhavn (C. Larsen) fremsatte nogle Bemærkninger med Hensyn til Borgervæbningen. Han var der saa velvillig at erkjende, at der virkelig havde været saa Meget at ordne, inden man kunde taget fat paa Spørgsmaalet om Borgervæbningen Omordning, at det ikke var saa urimeligt, at det var truffet noget ud dermed. Idet jeg anerkjender, at han har været saa velvillig, vil jeg tilføie, at det er en Sag, hvis Omordning ogsaa jeg anseer for at være nødvendig, og at det er en Sag, som fra Justitsministeriets Side ikke skal blive lagt paa Hjlden. Men saalænge Borgervæbningen i Kjøbenhavn bestaaer, troer jeg, det vil være urigtigt at tag-